

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

بیوگرافی مرحوم الحاج عبدالجلیل "پرشور"

مرحوم عبدالجلیل پرشور فرزند مرحوم عبدالودود در سال 1329 خورشیدی در یک خانواده کارگر در قریه قمچاق ولسوالی غوربند ولایت پروان پا به جهان هستی گذاشت ، او از آوان طفولیت از استعداد، زکاوت و توانایی فکری فوق العاده خداوندی برخوردار بود که مورد توجه همه گان قرار داشت ، مرحوم پرشور تحصیلات ابتدایی و متوسطه خود را در لیسه چهارده غوربند و لیسه ذکور شهر پلخمری بغلان ، به پایان رسانید و قبل از اینکه جهت تحصیلات عالی راهی دارالمعلمین ولایت بلخ شود ، با در نظر داشت وضعیت نابسامان اجتماعی، سیاسی و اقتصادی حاکم بر کشور و موجودیت فقر، غربت ، بیچارگی و انواع مظالم اجتماعی مسلط در جامعه آن زمان ، آگاهانه به جانب مبارزه علیه بی عدالتی ها شتافت و عضویت پر افتخار حزب دیموکراتیک خلق انستان را کمایی و به فعالیت

سیاسی انساندوستانه ، وطنپرستانه و دادخواهانه آغاز نمود و در این راه با گام های متین ، استوار و خلل ناپذیر به پیش رفت .

مرحوم پرشور در سال 1349 از دارالمعلمین بلخ با درجه عالی فارغ ولی نسبت سهم گیری در تظاهرات و مبارزات طبقاتی از دریافت هر گونه وظیفه رسمی در چوکات نظام دولتی آنوقت ، محروم گردید و به اساس توطیه و دسایس عده از زورمندان و فشار های نظام مسلط آن زمان راهی زندان گردید و مدت بیش از سه ماه را در زندان ولایت بغلان، توأم با انواع شکنجه زجر و شلاق سپری نمود، ولی با وجود فشار های عدیده باز هم به مبارزات عدالتخواهانه خویش ادامه داد .

شادروان پرشور در سال 1350 به عنوان کارمند غیر رسمی در ریاست ترانسپورت خصوصی و بعدا به طور رسمی در ریاست تصدی زغال سنگ شمال به حیث مأمور، اشغال وظیفه نمود. با تحول نظام شاهی به جمهوری ، مرحوم پرشور در اسد سال 1352 به حیث علاقه دار چهار آسیاب ولایت کابل و بعدآبه حیث علاقه دار تاله و برفک ولایت بغلان

3

مقرر گردید و با کمال صداقت، ایمانداری و روحیه عدالت خواهی، تعهد خدمت گذاری صادقانه خویش را به نمایش گذاشت.

شادروان پرشور بخاطر اجرای دین وطنی و ملی خویش در سال 1355 راهی خدمت سربازی گردید و منحیث فرزند رشید و با شهامت افغانستان، وظیفه مقدس عسکری را در فرقه هفت ریشخور به پایان رسانید، متعاقباً در ثور سال 1357 به حیث ولسوال ولسوالی سرپل ولایت جوزجان تعیین ولی بنابر موجودیت فضای مختنق سیاسی آن زمان در ماه اسد سال متذکره به صفت مامور در وزارت معادن و صنایع تبدیلاً مقرر گردید. دیری نگذشت که حاکمان نظام طاغوتی او را در کنار هزاران رفیق هم‌رزمش و هزاران انسان فرهیخته هموطنش، راهی زندان مخوف پلچرخی نمودند و بیش از یکونیم سال متحمل شدیدترین و بی رحمانه ترین نوع شکنجه های جسمی و روانی گردید.

پرشور بعد از تحولات سیاسی پیش آمده در کشور، در ماه دلو سال 1358 بعنوان والی ولایت سمنگان مؤظف گردید. برخورد عدالتخواهانه و اقدامات حقتلبنانه اش موجب برانگیختن حس انتقام جوی عناصر توطئه

(4)

بزرگ و دسیسه کار گردید و سر انجام به اثر اعمال فشار در سال 1359 از سمت ولایت به وظیفه دیگری توظیف بعداً در رأس یک گروپ کاری به صفحات شمال کشور اعزام و با به دست آوردن دست آورد ها و موافقت های بزرگ به حیث آمر زون شمال و رئیس امنیت ملی ولایت بلخ مقرر گردید.

مرحوم پرشور همواره در هر موقعی که اشغال وظیفه مینمود یگانه هدفش مبارزه با ظلم، بی عدالتی، خودکامگی و اعاده حقوق مظلومان بود و دست اندر کاران دسایس و توطئه های داخلی او را در هیچ زمان آرام نگذاشته و پیوسته در جهت تخریب وی اقدام صورت میگرفت ، زیرا عناصر خائن و فرصت طلب در موجودیت چنین یک انسان با رسالت ، منافع شخصی و گروهی خود را به مخاطره میدیدند و با توطئه زمینه ساز تغیر و تبدیل او از سمت های وظیفوی اش میگرددند .

مرحوم پرشور در اواخر سال 1360 بحیث معاون ریاست سیاسی و مسئول تبلیغ و ترویج امنیت ملی مقرر گردید و الی سرطان سال 1363 در این پست اجرای وظیفه نمود. طی مدت زمان سپری شده بخاطر رشد ،

ارتقاء ظرفیت، آگاهی و بیداری منسوبین امنیت ملی تلاش های فراوان و به یادماندنی را ، با چاپ ده ها جلد کتاب و مقالات مفید از خود بجا گذاشت ، مرحوم پرشور در اسد 1363 بحیث مدیر مسئول جریده دهقان ارگان کمیته مرکزی حزب دیموکراتیک خلق افغانستان تعیین و الی میزان 64 وظایف و رسالت خود را به مثابه یک ژورنالیست آگاه مترقی و وطن دوست انجام داد ، پرشور در میزان 64 به حیث سفیر کبیر و نماینده فوق العاده جمهوری دیموکراتیک افغانستان در جمهوری عربی سوریه و نماینده غیر مقیم افغانستان در کشور قبرس تعیین گردید. او با درایت، توانمندی، استعداد و طرز دیدی که داشت توانست مناسبات کشور خود را با جهان عرب و فراهم سازی زمینه همکاری های متقابل با بیشتر از پنجاه سازمان سیاسی و اجتماعی جهان عرب تأمین کند ، که به پاس این همه فداکاری به دریافت بزرگترین نشان طلایی دولت سوریه که احتمالاً در تاریخ دیپلماتیک افغانستان بی سابقه و یا کم نظیر باشد مفتخر گردید. علاوه بر این مرحومی در طی خدمتش به کسب مدال ها و نشان های متعدد دولتی از داخل و خارج کشور نیز گردیده است .

شادروان پرشور بعد از چهار سال واندی خدمت دیپلوماتیک به تاریخ 22 جدی 1369 به کشور عزیزت نمود و با وجود پیشنهاد های زیاد زعامت وقت دولت افغانستان ،علاقه مجدد به وظیفه نگرفت و به منظور بیداری ملت، افشاء توطئه ها و دسایس داخلی و خارجی در امور کشور ما تا آخرین لحظات زندگی ،به نوشتن مقالات ، یاداشت ها و پخش نشر ان از طرق مختلف پرداخت که همه آنها در خور تمجید و قدردانی میباشند.

اما دوستان عزیز!

قلب این شخصیت گرانمایه که همواره از عشق به مردمش ، وطن عزیزش افغانستان ، تامین عدالت اجتماعی ، تحکیم وحدت میان همرزمانش ، اخوت و برادری بین اقوام مختلف ساکن کشورش مملو بود ، حوالی ساعت 8:55 دقیقه صبح روزشنبه دوم جدی سال 1391 در اثر مریضی لاعلاجی که عاید حالش بود ، برای همیشه ازتپش باز ماند ، داعیی اجل را لبیک گفت و به حق پیوست .

روحش شاد ، یادش گرامی و راهش پررهور باد .

از مرحوم پرشور پنج فرزند ویک باب خانه به جا مانده است .